

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa D. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Krakowie
o świadczenie uzupełniające,
z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 26 listopada 2025 r.,
na skutek skargi powódki na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Krakowie w sprawie o sygn. III AUa 670/24 i przed Sądem Okręgowym
w Krakowie w sprawie o sygn. VII U 1303/23,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.**

[kf]

UZASADNIENIE

Skargą z 7 sierpnia 2025 r. (data prezentaty) skarżąca D. M. osobiście
wniosła skargę na przewlekłość postępowania sądowego, toczącego się obecnie
przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, sygn. III AUa 670/24, żądając: stwierdzenia
przewlekłości w tymże postępowaniu w sprawie o uprzedniej sygn. akt VII U
1303/23 (IV Uo 214/23) (1); zasądzenia na rzecz powódki od Skarbu Państwa –
Sądu Apelacyjnego w Krakowie kwoty 4.000 zł tytułem rekompensaty
za naruszenie prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki (2);

zobowiązania sądu do podjęcia odpowiednich czynności zmierzających do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (3).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie w odpowiedzi na skargę zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi, a w przypadku jej uznania o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25).

Sąd Najwyższy po przeprowadzeniu dokładnej analizy treści skargi doszedł do wniosku, że skarżąca kwestionuje całość trwania postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. III AUa 670/24 i Sądem Okręgowym w Krakowie w sprawie o sygn. VII U 1303/23.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[a.ł]